

Wojciech Szymański, Andrzej Tomaszewski

Prandocin, pow. Miechów

Informator Archeologiczny : badania 1, 254-255

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ze względu na ciekawy materiał uzyskany na stanowisku 2 oraz na możliwość bliższego określenia omentarzyśka (stanowisko 3) wskazane jest aby wyżej wymienione obiekty zostały objęte planem badań na rok 1968.

P R A N D O C I N,
pow. Miechów

Zakład Polskiego Atlasu Arch
IHIM PAN

Badania prowadzili dr Wojciech Szymański i dr Andrzej Tomaszewski w okresie od 10.VII - 10.VIII, finansował WKZ w Krakowie.

Badania stanowiły kontynuację prac podjętych w r.ub. Objęto nimi wnętrze kościoła romańskiego oraz jego najbliższe sąsiedztwo, odkrywając zabytki datowane począwszy od neolitu po czasy nowożytny. W kościele romańskim odsłonięto portal, ustalono układ wschodniej części (krótkie prezbiterium z absydą) oraz emporę zachodniej. W odsłoniętych od północy fundamentach późnogotyckiej zakrytych stwierdzono znaczne ilości wtórnie użytych detali romańskich. Na wzgórzu kościelnym odkryto, po części na złożu wtórnym wyraźne ślady osadnictwa z epoki neolitu i brązu oraz okresu lateńskiego i wpływów rzymskich oraz omentarzyśko szkieletowe założone w wieku XII i funkcjonujące do czasów nowożytnych.

W odległości ok. 15 m na południe od kościoła odkryto ślady fosy z XII w. szerokości ok. 3,5 - 4 m, głęb. ok. 2,5 - 3 m, pozostającej najpewniej w związku z inkastelacją kościoła dokonaną przez Konrada Mazowieckiego. Brak śladów wcześniejszych urządzeń obronnych czy intensywnego zasiedlenia przeoczyłby

hipotesie o zlokalizowaniu kościoła w obrębie wczesnośrednio-wiecznego grodu. Kontynuacja badań przynieść może nowe sugestie dla lokalizacji rezydencji komesa Prandoty Starogo, jak też uzupełniające dane do studiów nad urządzeniami obronnymi XIII wieku.

P R O B O S Z C Z O W I O E ,   Zakład Polskiego Atlasu
pow. Płock   Archeologicznego IHKM PAN

Badania prowadził dr Wojciech Szymański, finansował -
Zakład Polskiego Atlasu Archeologicznego IHKM PAN.

Przeprowadzono badania sondażowe na doskonale zachowanym grodzisku pierścieniowatym. Ustalono zasadniczy okres zasiedlenia na w. II. Jego pozostałością są nawarstwienia szczególnie intensywne w partiach przywałowych (do 1 m grubości), od strony północnej przykryte grubą warstwą niwelacyjnego zasypu ziemno-kamiennego o nieustalonej chronologii. Poza typową ceramiką obtaczaną znaleziono fragment żelaznego wędzidła z wąsami. Stwierdzono również ślady starszego zasiedlenia o nieokreślonym charakterze w postaci kilkudziesięciu fragmentów ceramiki z VI - VIII wieku.

P R Z E B I E C Z A N Y ,   Muzeum Sup Krakowskich
pow. Kraków   w Wieliczce

Badania prowadził mgr Antoni Jodłowski, finansowało